

## مقدمه

<sup>1</sup> یعقوب، که غلام خدا و خداوند عیسی مسیح است، به دوازده سبط که پراکنده هستند؛ خوش باشید.

## امتحان ایمان شما را صبور می‌کند

<sup>2</sup> ای برادران من، وقتی که در تجربه‌های گوناگون مبتلا شوید، کمال خوشی دانید؛<sup>3</sup> چونکه می‌دانید که امتحان ایمان شما صبر را پیدا می‌کند.<sup>4</sup> لکن صبر را عمل تأم خود باشد، تا کامل و تمام شوید و محتاج هیچ چیز نباشید.<sup>5</sup> و اگر از شما کسی محتاج به حکمت باشد، سؤال بکند از خدایی که هر کس را به سخاوت عطا می‌کند و ملامت نمی‌نماید، و به او داده خواهد شد.<sup>6</sup> لکن به ایمان سؤال بکند، و هرگز شک نکند. زیرا هرکه شک کند، مانند موج دریاست که از باد رانده و متلاطم می‌شود.<sup>7</sup> زیرا چنین شخص گمان نبرد که از خداوند چیزی خواهد یافت.<sup>8</sup> مرد دودل در تمام رفتار خود ناپایدار است.<sup>9</sup> لکن برادر مسکین به سرافرازی خود فخر بنماید،<sup>10</sup> و دولتمند از مسکنت خود، زیرا مثل گل علف در گذر است.<sup>11</sup> از آنرو که آفتاب با گرمی طلوع کرده، علف را خشکانید و گلش به زیر افتاده، حُسن صورتش زایل شد؛ به همین‌طور شخص دولتمند نیز در راه‌های خود، پژمرده خواهد گردید.<sup>12</sup> خوشبحال کسی که متحمل تجربه شود، زیرا که چون آزموده شد، آن تاج حیاتی را که خداوند به محبّان خود وعده فرموده است خواهد یافت.

<sup>13</sup> هیچ‌کس چون در تجربه افتد، نگوید: خدا مرا تجربه می‌کند، زیرا خدا هرگز از بدیها تجربه نمی‌شود و او هیچ‌کس را تجربه نمی‌کند.<sup>14</sup> لکن هرکس در تجربه می‌افتد، وقتی که شهوت وی او را می‌کشد، و فریفته می‌سازد.<sup>15</sup> پس شهوت آبتن شده، گناه را می‌زاید و گناه به انجام رسیده، موت را تولید می‌کند.<sup>16</sup> ای برادران عزیز من، گمراه مشوید!<sup>17</sup> هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است، و نازل می‌شود از پدر نورها، که نزد او هیچ تبدیل و سایهٔ گردش نیست.<sup>18</sup> او محض ارادهٔ خود ما را به وسیلهٔ کلمه حق تولید نمود، تا ما چون نوبر مخلوقات او باشیم.

## کنندگان کلام باشید نه فقط شنندگان

<sup>19</sup> بنابراین، ای برادران عزیز من، هرکس در شنیدن تند، و در گفتن آهسته، و در خشم سُست باشد،<sup>20</sup> زیرا

<sup>1</sup> James, a servant of God and of the Lord Jesus Christ, to the twelve tribes which are scattered abroad, greeting.<sup>2</sup> My brethren, count it all joy when ye fall into divers temptations;<sup>3</sup> Knowing this, that the trying of your faith worketh patience.<sup>4</sup> But let patience have her perfect work, that ye may be perfect and entire, wanting nothing.<sup>5</sup> If any of you lack wisdom, let him ask of God, that giveth to all men liberally, and upbraideth not; and it shall be given him.<sup>6</sup> But let him ask in faith, nothing wavering. For he that wavereth is like a wave of the sea driven with the wind and tossed.<sup>7</sup> For let not that man think that he shall receive any thing of the Lord.<sup>8</sup> A double minded man is unstable in all his ways.<sup>9</sup> Let the brother of low degree rejoice in that he is exalted:<sup>10</sup> But the rich, in that he is made low: because as the flower of the grass he shall pass away.<sup>11</sup> For the sun is no sooner risen with a burning heat, but it withereth the grass, and the flower thereof falleth, and the grace of the fashion of it perisheth: so also shall the rich man fade away in his ways.<sup>12</sup> Blessed is the man that endureth temptation: for when he is tried, he shall receive the crown of life, which the Lord hath promised to them that love him.<sup>13</sup> Let no man say when he is tempted, I am tempted of God: for God cannot be tempted with evil, neither tempteth he any man:<sup>14</sup> But every man is tempted, when he is drawn away of his own lust, and enticed.<sup>15</sup> Then when lust hath conceived, it bringeth forth sin: and sin, when it is finished, bringeth forth death.<sup>16</sup> Do not err, my beloved brethren.<sup>17</sup> Every good gift and every

perfect gift is from above, and cometh down from the Father of lights, with whom is no variableness, neither shadow of turning.<sup>18</sup> Of his own will begat he us with the word of truth, that we should be a kind of firstfruits of his creatures.<sup>19</sup> Wherefore, my beloved brethren, let every man be swift to hear, slow to speak, slow to wrath:<sup>20</sup> For the wrath of man worketh not the righteousness of God.<sup>21</sup> Wherefore lay apart all filthiness and superfluity of naughtiness, and receive with meekness the engrafted word, which is able to save your souls.<sup>22</sup> But be ye doers of the word, and not hearers only, deceiving your own selves.<sup>23</sup> For if any be a hearer of the word, and not a doer, he is like unto a man beholding his natural face in a glass:<sup>24</sup> For he beholdeth himself, and goeth his way, and straightway forgetteth what manner of man he was.<sup>25</sup> But whoso looketh into the perfect law of liberty, and continueth therein, he being not a forgetful hearer, but a doer of the work, this man shall be blessed in his deed.<sup>26</sup> If any man among you seem to be religious, and bridleth not his tongue, but deceiveth his own heart, this man's religion is vain.<sup>27</sup> Pure religion and undefiled before God and the Father is this, To visit the fatherless and widows in their affliction, and to keep himself unspotted from the world.

خشمِ انسان عدالت خدا را به عمل نمی‌آورد.<sup>21</sup> پس هر نجاست و افزونی شر را دور کنید و با فروتنی، کلام کاشته شده را بپذیرید، که قادر است که جانهای شما را نجات بخشد.<sup>22</sup> لکن کنندگان کلام باشید نه فقط شنوندگان، که خود را فریب می‌دهند.<sup>23</sup> زیرا اگر کسی کلام را بشنود و عمل نکند، شخصی را ماند که صورت طبیعی خود را در آینه می‌نگرد:<sup>24</sup> زیرا خود را نگریست و رفت و فوراً فراموش کرد که چطور شخصی بود.<sup>25</sup> لکن کسی که بر شریعت کامل آزادی چشم دوخت، و در آن ثابت ماند، او چون شنونده فراموشکار نمی‌باشد، بلکه کننده عمل، پس او در عمل خود مبارک خواهد بود.<sup>26</sup> اگر کسی از شما گمان برد که پرستنده خدا است و عنان زبان خود را نکشد، بلکه دل خود را فریب دهد، پرستش او باطل است.<sup>27</sup> پرستش صاف و بی‌عیب نزد خدا و پدر این است: که یتیمان و بیوه‌زنان را در مصیبت ایشان تفقد کنند، و خود را از آلائش دنیا نگاه دارند.